

PREGA I CINE

Cròniques de Narnia 1: El lleó, la bruixa i l'armari

Les Cròniques de Narnia 1 és una pel·lícula del gènere fantàstic que adapta al cinema la primera de les novel·les publicades per C.S. Lewis.

Gaudeix de la pel·lícula i després pots seguir llegint.

⇒ **Per què s'ha escollit aquesta pel·lícula?**

La pel·lícula, com l'obra de la qual prové, és una aproximació al·legòrica a la fe cristiana i al creixement interior del creient des del punt de vista dels infants.

Què ressona de cristià a *El lleó, la bruixa i l'armari*?

⇒ **Argument**

Els quatre germans Pevensie (Peter, Susan, Edmund i Lucy) són evacuats de Londres durant els bombardejos alemanys de la Segona Guerra Mundial. Els traslladen a una casa de camp propietat del professor Kirke i la seva majordoma. Un dia, jugant a fet i amagar, la Lucy s'amaga dins d'un armari que la transporta a un món hivernal i màgic, Narnia. Poc després els quatre germans queden atrapats a Narnia i acabaran unint les forces amb tot un seguit de criatures i animals parlants, que guiats pel lleó Aslan intenten vèncer Jadis, la malvada Bruixa Blanca que governa el món.

PREGA i... El Lleó, la Bruixa i l'Armari

[Els quatre germans Pevensie han viatjat al camp fugint dels bombardeigs de Londres de la II Guerra Mundial. Peter, el gran, ha de cuidar dels altres. Edmund és el segon i més rebel. Susan pensa que la guerra no durarà. Lucy està cohibida però s'anima de seguida. Peter intenta també animar a tothom i proposa jocs. Un dia avorrit i plujós juguen a fet i amagar i Lucy troba per casualitat Nàrnia, el món d'Aslan].

- « En aquella ocasió, els deixebles preguntaren a Jesús:
—Qui és el més important en el Regne del cel?
Jesús va cridar un infant, el posà enmig d'ells i digué:
—En veritat us ho dic: si no canvieu i us feu com els infants, no entrareu pas al Regne del cel (Mt 18, 1-3)

Els protagonistes de la pel·lícula són nens als quals la guerra obliga a fer-se grans molt aviat. Tanmateix la Lucy continua gaudint de la innocència dels infants. Per això és la primera a descobrir Nàrnia. Peter ha de fer de pare, però amb l'oposició de l'Edmund, gelós de la seva autoritat i a la vegada amb problemes emocionals no superats relacionats amb la desaparició del seu progenitor. Susan, per la seva banda, desitja fugir de tot i ser algú, vol fer-se gran. Lucy és la única que continua descobrint la màgia de les petites coses.

Jesús considera que els únics que poden entendre el Regne de Déu són els que tenen cor d'infant. Potser perquè el Regne de Déu fuig de la lògica humana i s'assembla més a la meravella dels contes, on tot és possible. No fa falta creure en faunes i fades, però potser sí creure més en petites coses desaparebudes com l'amistat sincera, la honradesa quotidiana, la petita generositat de cada dia envers els altres, els somriures i altres coses que, potser, de grans, sembla que ens "facin perdre el temps". Curiosament, la pel·lícula ens mostra que, al món d'Aslan, el temps passa molt més lent que al nostre, de manera que quan la Lucy torna de conèixer el Senyor Tumnus, ho fa pocs segons després d'haver marxat. No ha perdut "el temps".

[Els seus germans no saben descobrir Nàrnia quan la Lucy els diu el que li ha passat. L'armari és ben normal. Però l'Edmund, seguint la Lucy en una altra ocasió, descobreix que Nàrnia és real. L'Edmund es troba amb Jadis, la Bruixa Blanca, que l'enganya amb regals fabulosos per tal de portar-li els seus germans, tot i que després fa veure que Nàrnia continua essent un invent de la Lucy per quedar bé amb ells. El professor, tanmateix, els fa dubtar de la lògica de l'Edmund i de la suposada "bogeria" de la Lucy. Finalment, un dia, s'amaguen tots a l'armari i descobreixen la veritat. Els 4 van a veure el faune, però aquest ha estat capturat per Jadis, així que troben refugi a la casa d'uns castors. Els castors els diuen que quan dos fills d'Adam i dues filles d'Eva esdevinguin reis al costat d'Aslan, Rei Suprem de Nàrnia, l'hivern sense fi de la bruixa blanca haurà acabat. Mentres parlen, Edmund fuig a avisar la bruixa].

- «—Adora'm i tot serà teu.» (Lc 4, 7)
- « —Però sapigüeu que la mà del qui em traeix és a prop meu en aquesta taula.» (Lc 22, 21)
- « Jesús li diu:
—Perquè m'has vist has cregut? Feliços els qui creuran sense haver vist! » (Jn 20, 29)

L'Edmund descobreix Nàrnia gràcies a la innocència de la seva germana, però hi entra amb un cor ressentit, propens al mal. Per això la bruixa el troba ben aviat i el tempta com fa el diable amb Jesús al desert: tot t'ho donaré (en especial la "victòria" sobre el teu germà Peter) si fas el que jo vull. Jadis i el diable saben què volen les seves "víctimes" en el fons del seu cor. Jesús, però, no fa cas de les temptacions i allunya el diable. Edmund el deixa entrar al seu cor. Per això, Edmund no es deixa impressionar per Nàrnia. És capaç de mentir "tot hi haver-ho vist" per intentar quedar bé amb els altres i que el valorin, que per ell és més important que la meravella del que acaba de descobrir. Quan no ho aconseguix, el terreny queda abonat per a la traïció.

Molta gent no va entendre Jesús, d'altres l'entengueren i no van voler seguir el seu camí, d'altres volien que Jesús fes el que ells volien i en quedaren decepcionats. Un d'ells va ser Judes.

Davant la lògica del camí de Jesús potser cal fixar-nos en el que fa el professor a la pel·lícula: deixeu-vos de raonar sobre fets i paraules. No pregunteu si Nàrnia és real o no, com faria Tomàs. Fixeu-vos més aviat en el cor: qui menteix habitualment, Lucy o Edmund? Les coses de Déu s'entenen així, anant al fons d'un mateix i dels altres. Si no es fa molt difícil.

[L'Edmund queda presoner de la bruixa, i els seus germans intenten rescatar-la. Però el castor els atura: només Aslan pot ajudar l'Edmund. Cal trobar-lo i comencen una perillosa recerca, perseguits pels llops de la bruixa. Pel camí es troben una guineu, que passada la desconfiança inicial demostra estar al seu costat. Més tard també es troben el Pare Noel, que els dona armes i objectes màgics per la batalla contra la bruixa. Finalment els nens troben Aslan, el lleó rei de Nàrnia.

L'Edmund veu com el faune i després la guineu donen la seva vida per Aslan i per ell. Per intentar salvar la vida a la guineu diu on són els seus germans, i Jadis i els seus amb l'Edmund presoner van cap allà. Aslan promet a en Peter, la Susan i la Lucy intentar ajudar el seu germà però pregunta com s'ha arribat a aquesta situació. Ells confessen que van ser durs amb Edmund i se'n penedeixen. Algunes tropes de l'Aslan rescaten Edmund, després que Peter trobi la valentia dins seu i mati el capità dels llops].

- **«Que els vostres cors s'asserenin i no temin.» (Jn 14, 27b).**
- **« Així, doncs, com a escollits de Déu, sants i estimats, revestiu-vos de sentiments de compassió entranyable, de bondat, d'humilitat, de dolcesa, de paciència; suporteu-vos els uns als altres, i si algú tingués res contra un altre, perdoneu-vos-ho. El Senyor us ha perdonat: perdoneu també vosaltres.» (Col 3, 1-13).**
- **«Jo els donaré un sol cor i els infondré un esperit nou; trauré d'ells aquest cor de pedra i els en donaré un de carn.» (Ez 11, 19).**

Quan el mal és gran, a vegades necessitem ajuda. Als germans Pevensie els supera la traïció de l'Edmund i la tasca de rescatar-lo. Només Aslan pot ajudar-los. Però per fer-ho han de canviar, i fer un viatge. Han de créixer. També Edmund ha de canviar per deixar de ser esclau de la bruixa. El combat contra ella, que Peter i els altres volen evitar, és el que cal que passi en el seu interior. Les

armes que els dóna el Pare Noel són per ajudar-los en el seu combat interior contra els seus propis mals. Només quan trobin la humilitat per poder entendre la raó de la traïció de l'Edmund i demanar-ne perdó (a Aslan) i tinguin la valentia per afrontar-la, podran lluitar contra l'origen del mal (la bruixa). Edmund, a còpia de frustracions i lliçons també aprèn: primer delata Tumnus per egoisme. Però després delata els seus germans per salvar la guineu. És un pas cap a la redempció. Però només Aslan és capaç d'aturar el mal del seu cor.

Sabem nosaltres lluitar contra el mal des de l'interior? Anant a la font dels problemes, buscant la humilitat, la valentia, el perdó i la decisió? Buscant Déu?

[La Bruixa Blanca arriba al campament d'Aslan reclamant la sang de l'Edmund, ja que tot aquell que traeix Aslan li pertany. Aslan demostra ser l'únic capaç de salvar l'Edmund, però per fer-ho s'ha de sacrificar a sí mateix. La Bruixa Blanca i el seu exèrcit capturen, torturen i maten Aslan. Però aquest ressuscita, ja que segons la Màgia Insondable, quan un innocent se sacrifica en lloc d'un traïdor fins i tot la mort fa marxa enrere. La Lucy i la Susan són les primeres a descobrir-ho, mentre en Peter i l'Edmund es preparen per la batalla. Finalment els 4 germans i l'exèrcit d'Aslan s'enfronten a la Bruixa i el seu exèrcit. Edmund salva a Peter però és ferit per la Bruixa. Peter s'enfronta a ella i amb l'ajut d'Aslan la venç. Els 4 germans són coronats reis i reines de Nàrnia, però molts anys després, quan ja són grans troben per casualitat l'entrada per on van arribar i tornen a través de l'armari. De cop tornen a ser nens i s'adonen que no ha passat sinó una poca estona des que van entrar].

- «El primer dia de la setmana —el diumenge —, molt de matí, les dones arribaren al sepulcre portant els olis aromàtics que havien preparat, i van trobar que la pedra havia estat apartada del sepulcre». (Lc 24, 1-2)
- «Vosaltres sou els qui heu perseverat amb mi en els moments de prova, i així com el meu Pare m'ha concedit la reialesa, jo també us la concedeixo a vosaltres: menjareu i beureu a la meua taula en el meu regne, i us asseureu en trons per jutjar les dotze tribus d'Israel» (Lc 22, 28-30)
- « Quan aquests ja se separaven de Jesús, Pere li digué: —Mestre, és bo que estiguem aquí dalt. Hi farem tres cabanes: una per a tu, una per a Moisès i una altra per a Elies. No sabia què deia.» (Lc 9, 33-34)

Les Cròniques de Nàrnia són una alegoria de l'autor anglès C.S.Lewis, que en escriure l'obra es féu la pregunta: com seria Déu i la Història de la Salvació en un món d'animals que parlen?

Aslan és una figura que representa Jesucrist, i que segons la visió de l'autor, se sacrifica com Ell carregant-se el pecat del món (en aquest cas, la traïció de l'Edmund, símbol de totes les traïcions del món), per després ressuscitar, ja que la Màgia Insondable (Déu, l'Esperit,...) faria retrocedir la mort en una ocasió així. Després Aslan corona reis els 4 germans.

Pot semblar estrany un regne amb 4 reis però en realitat tothom pot ser Rei, que vol dir ser realment lliure del mal i senyor de sí mateix. De la mateixa manera que Déu proclama rei al Rei Saül, al Rei David i al Rei Salomó i Aslan proclama reis als 4 germans, Jesús diu que la reialesa que li ha concedit el Pare també recau sobre tots aquells que perseverin amb Ell en la prova. Sobre nosaltres, si ho fem.

Un cristià no és una persona simpàtica, benvolent però esclava de la voluntat dels altres per la seva generositat, sinó una persona lliure, segura de sí mateixa, que recorre el camí de la veritat de Jesús i que des del seu Manament Nou té autoritat per decidir i per construir un món millor. Sense oblidar que cal tocar de peus a terra, com fan els apòstols després de la transfiguració de Jesús, i que cal tornar sempre a la innocència dels infants, com fan els 4 germans Pevensie, per tal de seguir copsant tot allò aparentment petit, humil i que podria passar desapercebut enmig de totes les altres coses importants.

